

ת"פ 74389/01/19 - מדינת ישראל נגד ה.ל.ל. - ע.ס בנייה פיתוח ויזמות בע"מ, עבד אלרחמאן אבו מדיעים

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 74389-01-19 מדינת ישראל נ' ה.ל.ל. - ע.ס
בנייה פיתוח ויזמות בע"מ ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוסי עטון

המאשימה

נגד

1. ה.ל.ל. - ע.ס בנייה פיתוח ויזמות בע"מ
2. עבד אלרחמאן אבו מדיעים ע"י ב"כ עו"ד
אל טורי נמר

הנאשמים

גזר דין

1. ביום 14.1.20 הרשעתי את הנאשמים על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להן בכתב האישום המתוקן. הנאשמים הודו שהנאשמת עסקה בחברה שעיסוקה באספקת כוח אדם לעבודות שיפוצים חקלאות וניקיון והנאשם שימש כמנהלה. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היה בידי הנאשמת רישיון לעסוק כקבלן כח אדם או כקבלן שירות כנדרש בהוראת חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם .
2. בביקורת שערכו עובדי משרד העבודה נמצא כי בין אוגוסט 2017 ועד ינואר 2018, פעלה הנאשמת כקבלן שירות כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם בכך שסיפקה שירותי ניקיון לחברת ברכת העוף תעשיות בע"מ שמפעילה משחטה בכפר חב"ד. במהלך הביקורת ביצעו ארבע מעובדי הנאשמת עבודות בחצרי המשחטה , בכך הנאשמת עברה על חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם והנאשם הפר את חובת הפיקוח בהתאם לחוק. באישום השני הרשעתי את הנאשמת בכך שמסרה ל - 20 מעובדיה תלושי שכר שלא נכללו בהם הפרטים המנויים בתוספת החוק להגנת השכר לעניין צבירה ומימוש ימי חופשה ומחלה.
3. במסגרת הטעוניהם לעונש טענה המאשימה שיש לראות בנאשמת כמי שעברה ארבע יחידות עבירה בכך שהעסיקה ארבעה עובדים מבלי שהיה לה רישיון וכן כמי שעברה 116 יחידות עבירה בכך שלא רשמה לגבי כל אחד מ - 20 העובדים את הפרטים שחובה לכתוב בתלושי השכר. אשר לנאשם יש לראות אותו כמי שהפר חובת פיקוח בארבע יחידות עבירה לפי חוק קבלני כוח אדם ו - 116 יחידות עבירה של אחריות נושא משרה לפי חוק הגנת השכר. הנאשמים ביקשו לראות בכל האירועים כאירוע

אחד מאחר שכל העובדים הועסקו על ידי אותה מעסיקה ויש בכל האירועים קשר הדוק וסמיכות זמנים.

4. הקנס המקסימלי בגין העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הוא 14,400 ₪ לכל עבירה והקנס לגבי היעדר רישום בפנקס שכר ותלושי שכר הוא 14,600 ₪ לכל עבירה. בגין הפרת חובת הפיקוח הקנס המקסימלי הוא 29,200 ₪ לכל עבירה ובגין אחריות נושא משרה 14,600 ₪ לכל עבירה.

5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, אני קובע שיש לראות בכל פרט אישום כאירוע אחד בלבד אף על פי שמדובר במספר עובדים. על פי כתב האישום כל העובדים שהוזכרו בסעיף 1 הם עובדים שעבדו באותה תקופה ונתפסו באותה ביקורת שערכו עובדי משרד העבודה. מדובר בעבירות שיש ביניהן קשר הדוק והם מהווים מסכת עבריינית אחת ויש לראות בהן כמעשה אחד. ראו לאחרונה את פסק הדין של בית הדין הארצי בע"פ 49519-05-19 בוחבוט נגד מדינת ישראל מיום 12.1.20 שם קבע בית הדין הארצי בסעיף 21 שיש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין הפרות של צווי שיפור שהוצאו באותו מועד והורו על ביצוע מטלות דומות ועל כן גם בעניינינו יש לראות בפרט האישום הראשון כאירוע אחד. כך גם לגבי האישום השני. אמנם מדובר ב - 20 עובדים אך מדובר בביקורת שנערכה באותו מועד וגם כאן יש קשר ענייני הדוק וסמיכות זמנים ולכן אני קובע מתחם ענישה אחד לכל פרט אישום.

6. בע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.11.14); להלן: **עניין חדוות הורים, קבע בית הדין הארצי לעבודה, כי בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".** המחוקק הגדיר שלושה רכיבים רלוונטיים - **"רכיב ראשון - קביעת החומרה המושגית של מעשה העבירה באמצעות בחינת הערך החברתי המוגן; רכיב שני - קביעת החומרה הקונקרטיית של העבירה באמצעות בחינת הנסיבות הקשורות לביצועה; רכיב שלישי - שמירה על מידת מה של רצף עונשי על ידי התחשבות במצב שקדם לחקיקת תיקון מס' 113 באמצעות בחירת מדיניות הענישה הנהוגה"** (המלומדים ואקי ורבין, בעמ' 430). בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב לפיכך לא רק **"בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה"**.

7. לענין מדיניות הענישה בגין עבירות שנעברו על ידי קבלן כוח אדם שפעל ללא רישיון ותוך הפרת זכויות עובדיו, קבע המחוקק מנגנון שנועד למנוע את הפגיעה בעובדים הוא הרישיון המוענק מאת השר, יש מקום ליצור הרתעה כלכלית בהטלת קנסות גבוהים שתכליתם להפוך את העבריינות בתחום זה לבלתי משתלם. על כן, יש לקבוע רמת ענישה שנעה בין 30% ל - 60% מגובה הקנס המקסימלי ובגין עבירות על חוקי המגן הפסיקה קבעה שהם נועדו להבטיח זכויות מנמליות לעובדים ורמת הענישה שנקבעה גם היא נעה בין 30% ל - 60% מגובה הקנס המקסימלי.

8. הנאשמים ביצעו את העבירות בהם הורשעו במסגרת עיסוקה של הנאשמת שהנאשם נושא משרה בה. במסגרת הטיעונים לעונש הציגו הנאשמים אישורים של 20 עובדים (נ/1) שכתבו שהנאשמת שילמה להם את כל הזכויות ואין להם טענה או דרישה ממנה. הנאשם טען באמצעות בא כוחו שלא הייתה להם שום תועלת או רווח מהטעות שהייתה בתלושי השכר, מדובר לטענתם בטעות טכנית שאף רואה החשבון של הנאשמת העיד בפני חוקרי הנאשמת שכנראה היה מדובר בטעות טכנית במערכת המחשובית ולכן נפל פגם ברישום תלוש השכר. אשר לפרט האישום הראשון הפנה הסניגור לדברים שאמר מנכ"ל חברת ברכת העוף לה סיפקה הנאשמת עובדים. בחקירתו אמר שזו טעות שלו שלא בדק אם יש להם אישור של משרד העבודה ובהמשך העיד שעבר על מסמכים של מס הכנסה ומע"מ אך לא על מסמכי הקבלן וזה היה טעות שעשה. הנאשם הפנה לדברים שאמר בחקירתו בפני חוקרי המאשימה שלא שם לב ולא ידע שצריך רישיון קבלן. הנאשם הציג במסגרת הטיעונים לעונש דיווחים למע"מ מהתקופה האחרונה (נ/2) מהם עולה שלנאשמת אין רווחים וכן אישורים רפואיים לגבי מצב הרפואי של ילדיו (נ/3) מהם עולה שבנותיו אינן בקו הבריאות, בתו חולה באפילפסיה ועוד שלוש בנות שעברו תאונת דרכים.

9. בבואי לגזור את העונש מצאתי לחרוג לקולה ממתחם הענישה המקובל לאור הודאת הנאשמים בהזדמנות הראשונה, העובדה שלא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה, טענת הנאשמת שחלה התדרדרות קשה במצבה. על כן אני קובע שגובה הקנס יעמוד על 40% בגין פרט האישום הראשון ו - 50% בגין פרט האישום השני. על אף פי שקבעתי שמדובר באירוע אחד אין להתעלם ממספר העובדים להם נמסרו תלושי שכר חסרים.

על כן אני גוזר על הנאשמת קנס בסך של 5,760 ₪ בגין האישום הראשון ו - 7,300 ₪ בגין האישום השני.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך של 11,680 ₪ בגין האישום הראשון ו - 7,300 ₪ בגין האישום השני.

כמו כן כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מעבירה בה הורשע למשך שלוש שנים מהיום אחרת יחויב בקנס המרבי הקבוע בחוק.

אני מאפשר לנאשמת לשלם את הקנס הכולל ב - 10 תשלומים שווים של 1,306 ₪ כל אחד. התשלום הראשון החל ביום 1.4.20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני מאפשר לנאשם לשלם את הקנס הכולל ב - 20 תשלומים שווים של 949 ₪ כל אחד. התשלום הראשון החל ביום 1.4.20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

נאשם שלא יחתום על התחייבות עד ליום 15.3.20 ייקנס בסך של 5,000 ₪ נוספים.

10. הנאשמים מופנים למזכירות בית הדין לחתימה על התחייבות וקבלת שוברים.

11. זכות ערעור כדין.

12. לבקשת הצדדים מיום 30.1.20 גזר הדין יישלח אליהם בדואר רשום וגם באמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, ז' שבט תש"פ, 02 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.